

τος. Δεν ένθυμοῦμαι πῶς ἔφθασα μέχρι τῆς κατοικίας μου καὶ κατεκλήθην. Μόλις ἔρωθς ἔκλεισα τοὺς ὀφθαλμούς ἐλα ὅσα εἶδον καὶ ἤκουσα ἀναπαρεστάθηνσαν ζωηρότατα ἐνώπιόν μου. «Φαίνεται ὅτι αὐτὸς θὰ γνωρίζῃ καὶ τι, τὸ ὅπου ἐγὼ ἄγνοῶ, ἐσκεπτόμην διὰ τὸν ταγματάρχην. Ἄν ἐγνώριζα ὅτι αὐτὸς γνωρίζει, θὰ ἤγνόουν ὅτι εἶδα καὶ δὲν θὰ ἔδασανίζομην».

Ἄλλ' ὅσοι καὶ ἂν ἐσκέφθην, δὲν ἤδυνήθην νὰ ἐννοήσω τί εἰςμποροῦσε νὰ γνωρίζῃ ὁ ταγματάρχης καὶ ἀπεκοιμήθην μὲ οὐ πρὸς τὸ ἐσπέρας, ἀρῶ πρῶτον ἐπισκέφθην φίλον μου τινα καὶ ἀπεχωρίσθην αὐτοῦ ἐντελῶς μεθυμένος.

Καὶ νομίζετε, ὅτι τότε ἔφθασα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι αὐτὸ τὸ ὅπου εἶδα ἦτο κακὸ; Ποσῶς. «Ἀρῶ ἢ τιμωρία αὕτη διεξάγεται μετὰ τσαύτης πεποιθήσεως καὶ εἰ εἰς παραδεξιμένη παρὰ πάντων, ὡς ἀπαραίτητος, ἔπεται ὅτι αὐτοὶ γινώσκουν τί, ἔπερ ἐγὼ ἄγνοῶ», ἐσκεπτόμην καὶ προσεπάθουν νὰ τὸ ἐξηγιάσω. Ἄλλ' ὅσον καὶ ἂν προσεπάθον καὶ τότε καὶ ἀρχότερον, οὐδὲν ἔμαθα, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐξηκρίθωσα τίποτε σχετικόν, δὲν ἤδυνήθην νὰ γίνω στρατιωτικὸς, ὡς εἶχα προηγουμένως ὀριστικῶς ἀποφασίσαι, καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρκει τοῦτο, ἀλλ' εἰς οὐδεμίαν κυβερνητικὴν ὑπηρεσίαν προσήλθον καὶ ἐπέρασα, καθὼς βλέπετε, τὴν ζωὴν μου ἐντελῶς

ἄχρηστος καὶ ἀνωρελὴς καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως.

— Ἐ, ὅσον γι' αὐτὸ ὀμιλοῦν εὐγλωττότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο τὰ ἔργα σας, εἶπε κάποιος ἐξ ἡμῶν. Εἰπῆτε καλύτερον, ὅτι πολλοὶ θὰ ἔμενον ἄχρηστοι καὶ ἀνωρελεῖς, ἂν δὲν ὑπῆρχατε σεῖς.

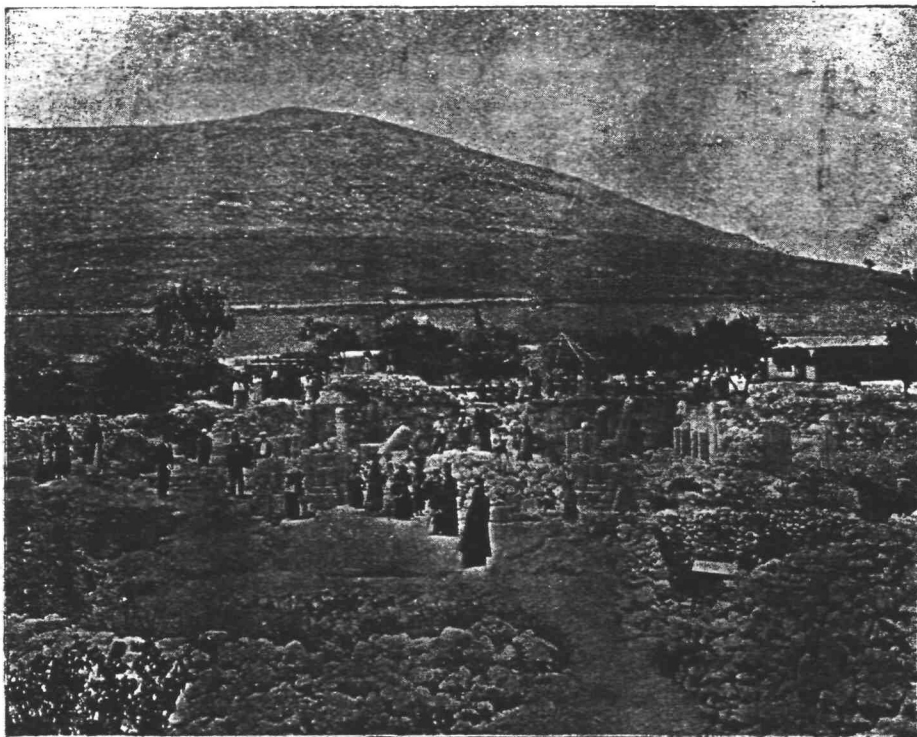
— Ἐλᾶτε τώρα, αὐτὰ εἰν' ἀνοήσιες, εἶπε δυσχεστημέως πραγματικῶς ὁ Ἰδὸν Βασίλειδης.

— Καὶ ἡ ἀγάπη σας ἢ φοδρά; τὸν ἠρωτήσαμεν.

— Ἡ ἀγάπη; Ἡ ἀγάπη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐξέλιπε. Καὶ ὅταν ἡ Βάρεγκα κατὰ τὴν συνήθειάν της μετὰ τὸ μαιδιάμα εἰς τὴν χεῖλη, ἔμενε σιωπηλὴ καὶ ρεμβώδης, ἐγὼ πάραυτα ἀνεμνησκόμεν τὸν ταγματάρχην καὶ τὴν σκηνὴν τῆς πλατείας καὶ καὶ πολὺ δυσάρεστον συνέβαινεν ἐν ἐμοί. Ὡς ἐκ τούτου προσεπάθουν νὰ τὴν συναντῶ ὅσον τὸ δυνατόν σπανιώτερον καὶ τοιοῦτοτρόπως ἡ ἀγάπη ἔφθασε μέχρι τοῦ μηδενὸς καὶ ἐξητμήσθη. Ἰδοὺ λοιπόν, πὺς ἐνίστε συ ἐπεὶ ἐντελῶς ἀπροσδοκῆτων γεγονότων ὁ βίος τοῦ ἀθρόπου δύναται νὰ λάβῃ τροπὴν ἐντελῶς ἄλλοίαν τῆς προδιαγεγραμμένης. Καὶ σεῖς μοῦ λέγετε τώρα....—ἐπεράτωσε τὴν διήγησίν του ὁ γηραιὸς μας φίλος.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ)

ΦΥΛΛΙΣ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ.

Τὸ φρέαρ τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἡ εὐτυχία γεννᾷ τὴν καίωσίνην' ἐκεῖνοι ποῦ μένουσι καλοὶ καὶ εἰς τὰς δυστηρίας, αὐτοὶ εἶνε ἄγιοι.

★

Θὰ ἔλεγες κάλλιστα: «Δὲν θ' ἀποθάνω ἀπὸ δυστυχίᾳ». Ἀλλὰ πὺς μπορεῖς νὰ πῇς: «Ἐγὼ δὲν θὰ παντρευθῶ».

Ποικιλία γνωμῶν δι' ἐν ἔργον τέχνης, δείχνει ὅτι τὸ ἔργον εἶνε νέον, σύνθετον καὶ ζωτικόν.

Ὅταν οἱ κριτικοὶ διαφωνοῦν, ὁ καλλιτέχνης εὐρίσκεται εἰς ἁρμονίαν μετὰ τὸν ἑαυτὸν του.

★

Ἡ σιγὴ εἶνε ἡ ἀσφαλεστέρα νίκη ἐκείνου, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει πεποιθήσιν εἰς τὸν ἑαυτὸν του.